

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre . . . . . 8 korona.
 Fél évre . . . . . 4 "
 Negyedévre . . . . . 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
DIRIDONGÓ.
 Kiadó és laptulajdonos:
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-uteza 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytőzsdében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Iparpártolás.

*Szép, hazafias mondásoktól
 Terhes manap a hangulat,
 De azért a mágnás kasszinó
 Franczia pezsgővel mulat.*

*Külföldi a méltás uraknál
 A ruha, a festmény, a nipp,
 A konyak, az import is import,
 Szóval, csak külföldi a schik.*

*„Nem boldog a magyar“, assondja
 Mivel indusstriája nincs,
 De mágnáséknál azért osstrák
 Butor, szőnyeg, kárpit, kilincs.*

*Hintóikon tán csak a kocsis
 Magyar s a bakon a huszár,
 No meg a lioré, hogy ha éppen
 Itthol foltostatni muszáj.*

*Kár, hogy Zichy Jenő csak egy van
 Közöttetek, mágnás urak,
 És köstetek talán még ő is
 Franczia pezsgővel mulat.*

Garantirozott hírek.

(†) **Dr. Volafka Nándor** — mint hirlík — a közei Mária-Pócs helyett az idén a távolesó Makáriai püspökség székhelyére fog zarándokolni. De minthogy ez a hely városunktól távol esik, ennél fogva az utat a Szent-Mihály Iován szándékozik és egyedül megtenni.

(‡) **Elveszett. Torday** Gábor a borvizsgálat nemes hivatásának teljesítése közben elveszítette vezetéknevének utolsó, és keresztnévének első szótagját a nevéből tehát nem maradt egyéb, mint *Tor* és *Bor*. A becsületes megtaláló illő jutalomban részesül, amennyiben a talált névtörödékek *i* és *a* betűit neki ajándékozva a kárvallott.

(!) **Kitüntetés.** Illetékes helyről bizalmas puhatolódzás történt, ha vajjon nem utasíthatnák-e vissza azon szándék, hogy *Márk* Endre az angol térdszalag renddel feldiszipessék? A válasz megnyugtató volt, mert habár már birtokában van is a dekorálandó férfiú egy hasonló szalagnak, azonban ez nincs ellátva azon jelmonddal, mint az angol származású, és csak a Fisch testvérektől lett vásárolva.

(+) **Dóczy József operettjeje.** E czimű közleményével a „Debreczeni Ellenőr” nagy meglepetésben részesíti olvasó közönségét. Hogy is ne, mikor a lapok hónapok óta irnak *Makai* Emil „Tudós professzor Hatvani” czimű vigjátékáról, melynek színrehozata ára a vigszínház nagyban készül. És a „D. E.” most egyszerre kisüti, hogy a darabot nem *Makai*, hanem *Dóczy* írta, hogy nem is vigjáték, hanem operette és hogy nem is a vigszínházban, hanem a népszínházban kerül bemutatásra. Ennyi rectificáció egyszerre! Ez magában vigjátékba való bonyodalom!

(?) **Tavaszi árviz.** A tavaszi hó olvadás folytán felgyülekezett belvizekből a szatmármegyei „Fekete tag”-nak egy részét ár borította el; a veszedelemnél *nemtők* működtek közre. Szeretett főispánunk iránt e miatt a részvét általános.

(§) **Átalakítások a bünügyi osztálynál.** Az eddigi iskolákból börtönök lettek. *Tóth* Sándor r. fogalmazó az állat kiborotváltatta de e helyett, tekintélye még nagyobbra nőtt. *Erdélyi* István fogalmazó az eddig használt tompa pennákat élesre köszörültette ki. *Acs Nagy* Ferencz odát irt a mezőrendőrkapitánysághoz, melyben visszasóhajtja azon napdíjakat, melyeket nem ő kapott meg. Az egész osztály pedig igen iparkodik és még igazán sokra viheti; általában véve pedig az egész épület a maga díszes börtön és vakablakival olyan díszes külső képet mutat, hogy a városi szépsézet bizottság jövőre nézve a pirosító használatáról végkép lemondott, mindezekre való tekintetből és a XX-ik század vallástürelmességi elvéből kifolyólag, *Volafka* választott püspök elrendelte, hogy az összes római katolikus iskolákban a tanítást naponként ezután a következő kálvinista zsoltár éneklésével kezdjék meg: „Öröködbe Uram pogányok jöttek.”

(.) **A főispán fegyelmi** vizsgálatot rendelt el azon városi tisztviselők ellen, a kiknek mulasztásából történt, hogy a helyben lakó összes vasuti alkalmazottakat öt éven keresztül rendszeresen kifelejtették a községi póttadó fizetés kötelezettsége alól, mi által több ezer forintra menő kárt okoztak a városnak is, meg a többi közönséges adófizető polgároknak; egyuttal az illetők vagyonára a fegyelmi zárlat elrendeltetett.

(§§) **Szenzáció.** Városszerte óriási feltűnést kelt, hogy városunk közszeretethen élő alakja *Butykay* Menyhért 4 nap óta nem jelent meg a *Caszinóban*, Kaláber partnerei lázasan kutattak utána, de eredménytelenül. Végre szemfüles munkatársunknak lázas, lőtásfutás után sikerült megtudni az elmaradás megdöbbentő okát, s ez nem más, mint az ördögadta uri betegség az — *influenza*.

Üzleti értesítés.

T. cz.

Van szerencsém a tek. megye és t. cz. város közönségét értesíteni, miszerint főispáni és magánüzleteimet a tölem megszokott eddigi módszerrel fogom lebonyolítani.

Egyben tudatom azt is, miszerint úgy köz- mint magánéletem *marad a régi*, azon *csékély* változással, hogy engedve a közóhajnak s a kor szellemének, *a frakk nadrágomat*, valamint *a másik két nadrágomat* a megfelelő színvonalra fogom leengedtetni, mihelyt találkozom *Csikos* Ferencz férfiszabóval.

Miután elvem, tölem telhetőleg mindenkit kielégíteni,

jegyzek

tisztelettel

Debreczen, a Dongó kelte.

Hohenheimi és dumdorfi
Somhegyi Dégenfeld József gróf
főispán stb.

Gondolat.

Ha élteden szerencse kísér:
Irigyelnek téged,
Hogyha pedig sors átka üz:
Szánakozva néznek.

De mint tapasztalat mutatja,
A száanalom s vigasz
Mind hamis, csupán csak az
Irigység — az igaz!

Gondolatok a farsang alatt.

Mint a kelybéli lapokból olvassuk, tekintettel a nagyon is zavargós idökre, a kormány elhatározta, hogy ezentul nagyobb kaliber rendszer szerint fogja elkészíttetni a népfelkelők számára a pam-puskát. (a farsangi fánkot némely helyen így nevezik.)

Ne törödjünk semmit a köznapi világ itéletével, ennek ellenében könnyen megvizsgálhat azon tudat, hogy az ebédre töltött káposztát kapunk füstölt disznóoldalassal.

Nagyobb elégtétel nem lehet a világon, mint milyenben a rög-rög részesül: életében még a konyhából is kikergetik, míg ellenben leületése után a legelőkelőbb asztalon is szívesen látott vendégként üdvözlik.

Legnagyobb örömet okoz azon fáradság, amelynek árán eljutottunk a levestől a kávéig.

Nevető Sofista.

Brachkrogen Dávid

jó kívánságai.

Egy másodosztályu kupéban négy ur utazott. Két katonatiszt és két izraelita polgártárs. Az egyik zsidó — beszéd közben — elmondta, hogy ő Nyiregyházáról való s most utazik haza, mert otthon várja a két hetes menyecske.

Megakarta tréfálni — ezeket hallva — az egyik tiszt a zsidót, s így szólt társához :

— Hej, barátom, az volt élet, mikor én még Nyiregyházán voltam. Nem volt ott leány, kivel ne lett volna viszonyom. Igaz, hogy a viszonyaim egy-két óránál

nem tartottak tovább — no hiszen érted — hanem az épen elég volt. Csak egy volt, ki nem akadt a hálomba.

A nyiregyházi atyafi alig várta ezek hallatára, hogy haza érjen. Otthon mindjárt előfogta a feleségét.

— Te Rebekha, azt halluttam az uton, hogy egy katonatisztnekh vált itt Nyiregyházán minden leánynyal viszonya, csak éppen egygyel nem ?

Rebus asszony elgondolkozott kissé, míg a zsidó szorongva várta a választ, aztán így szólt :

— Ugyan ki lehetett az ? . . .

A „Dréher“ sörcsarnokban.

Vendég : Fizetek.

Pinczér : Kérem alássan ?

Vendég : Nekem van egy sertésczombom, a feleségemnek töltött melle, a leányomnak libamája, a gyerekeknek borju velője és az anyósomnak marhanyelve.

A fiziológus az étteremben.

Pinczér : Mit méltóztatik parancsolni ?

Professzor : Mindegy akármilyen ételt hoz. Csak legyen benne 56 gramm zsír. 118 gramm fehérnye és 500 gramm szénhidrát ! . . Épp ennyire van szükségem.

Báli névsor.

A báli névsort kelle írnom,
S hogy aprehenzió ne essék :
Szólt szerkesztőm: „Vigyázva, kérem
Csak ábécé-sorrendbe' tessék !“

A névsort írom. Ah, de fátum !
Az olvasó másnap nevet —
A báli névsorban mindvégig :
Ötvenszer irtam, lányka, a neved.

Bur klub.

Buller immár negyedszer lépte át és vissza a Tugelát és e chassé croise is jóslatunk mellett bizonyít, hogy a debreczeni angol klub mai nappal összes szavaló, felolvasó és csendes tagjaival egyetemben átment a bur klubba. *Sir Baseti Sebesi* Williáms angol kottletje helyett költői rendtelenségű Krüger-féle szakált eresztett, ezzel is jelét akarván adni az angol klub meghódolásának és hacsak valamelyes európai diplomáciai komplikációk nem állanak be semmi kilátásunk arra, hogy városunk eme providenciális férfiat az ő hagyományos hawelokjában és még hagyományosabb kottletjével láthassuk korsónkon ünnepélyesen, méltóságos, kimért léptekkel fel és alá imbolyogni.

A „burok“ a győzők nyugodtságával, a legnagyobb előzékenységgel fogadták keblükre a Tugelát ide, oda járt angolokat és a beolvadás emlékére Ebesfalvi *Ebesi Tubiskó* fő bur indítványára 100.000 koronás alapítványt tettek, melynek kamatait minden év szilveszter éjjelén azon klub tagnak fogják oda itélni, ki élő tanukkal tudja igazolni, hogy angolul *Sir Baseti Sebesi* Williámstól tanult, és hogy még késő századok multán is tudja az utókor, hogy mit köszönhet a magyar kultúra *Sir Basetinek*, az alapítvány nevéből igtatódott be a burok törzskönyvébe.

A népszerű elnök indítványának hatása alatt *Sir Baseti* nyomban társalgási körré alakította a megtért angolokat és elsőnek *Balkányi Emil dr.* tiszta bur kiejtéssel epizód történeteket olvasott fel, mely a 90-es években játszódott le egy magasabb rangú hölgy és udvarlója között. — *Berger Andor dr.* tekintettel arra, hogy csaknem husz éve kezdett alsós kalabriaszt ultimóval játszani, oly szép kiejtéssel olvasta fel *Szomaházy Istvánnak* „a kártyáról“ szóló magvas essaiját, hogy az egész társaságot mindvégig a legnagyobb szomorúságban tartotta. *Kérészi Zoltán dr.* mint kitűnő zongora játékos a *Dóczy-féle* „Labancz“ dalok előadásával ért el nagy sikert. a mit fokozott az a körülmény is, hogy a művész ez uttal játszott először bur zongorán négyes pedállal. — Végül *Komlóssy Miklós* olvasta fel a debreczeni mormonokról írott nagy munkáját.

A fényes társalgó estélyt a burklub nagyétkező helyiségében dus lakoma fejezte be, melynek izletes volta Czebéné asszonyom konyhaművészetét dicséri.

Jövő szombaton tartja a bur klub első nagy *Csája* estélyét, melyet a jelen beolvadási procedura miatt elmaradt tisztviselő választás előz meg, melyre az előkészítő bizottság ez uton is meghívja az érdeklő közönséget. Hölgyek nem láttatnak szívesen.

Kuriozum.

A névtelen hős nagy nevet vivott ki magának.

*

A gróf mint apa is engedelmes gyermek volt.

*

Némely nőnél az éj dönti el, hogy miként van megelégedve a nappallal.

*

A szemtelen ember tágra nyitott szemekkel bámult.

Szomjas Péter

városi lendőr.

A héten, szeredán 24 órai kemény szógálatra irt ki a Mihályi felügyelő ur, gondolom azir, mer a multkor a „Dongó“ ulyásba, elmontam, hogy mikip butítja a leginysiget az oktató ur. Szereda diltül csütörtök dilig vótam egy huzomban szógálatban, 12 órától 5-ig a Csiesogón álltam poszton, 5-tül 10-zig a vágóhidnál, 10-tül 2-ig portyáztam a Varga belvárosban (mióta a tekéntetes járásbírószágho be-törtek, oszt oda piszkoltak, ilyen fontos pozéciókat kapok), 2-tül 6-ig az egyháztér téren, 6 tul oszt 12-ig tartalik vótam a központon. Nohát, míg tartalik vótam sok dógot hallottam én ott, hogy miféle bajok vannak meg-meg a bünyvági osztájnál, el is mondom üket sorra, hátha elolvassa a miltóságos füespány ur, oszt segít rajta, bizony ráférne mán egy kis odapislantás arra a bajokkal küzdő osztájra.

De elülről kezdem a dógot. Reggel 6-kor beállit hozzám a hitestársam, egy keszkenőbe hozott valamit, kibontja, hát két szilke is vót benne, oszt azokba meg az én legkedvesebb itkeim vótak, az egyikbe öntött perecz galamb beggyel, a másikba meg tötött varnyu, ódalba bök az asszonyi állat, aszongya egyél mán na, az esteli maradik, kétszer se kellett így barátságosan kinálni, hozzáfogtam, oszt egy cseppig megettem mind. Evis közbe megszólal Sóvágó bajtársam, a 99-es, hogy hallod-i komám Szomjas sok mindent összeheszilsz te a „Dongó“ ulyásba, még ojat is, a mihe nem értesz, de hát a mi állapotainkat, ezt a leginysigi szobát mir nem irod mán ki, hiszen Nagy *Jakab* tekéntetes ur a disznóinak különbb ólat, neg vaczkot ad, mint nekünk van, azut meg az ágyunk, ágynemüink teli vannak poloska fireggel, a lepedőbe, a padlon, meg az asztalon is versenyt trappolnak az ugró bogarak, se szeri, se száma a lassan mászó állatoknak se, akik meg olyan helyen szoknak tartózkodni, ahun az emberen szór van, ilyen állatok közt kell lennünk, akiket oszt haza is szállitunk, így még otthon is háborgat bennünket. Alighogy ezt elmondja Sóvágó komám, a hitestársam rimitően elkezdett visitani, mint mikor *Dézs*i két egisz-siges zápfogát huzott ki eczczere, mi bajod van hé, kiáltok oda neki, aszongya, hogy csipi valami borzasztóan, erre neki álltunk vagy nigyen, oszt husz bogarat fogtunk meg közösen a lábaszárain, mire vige vót a nagy vadászatnak, olyan veresek vótak a czombjai, mint a nagy templony teteje.

Hanem emmég a kisebbik baj a bünyvági osztájnál, van ott ennél nagyobb is, a *Vig Gyula* tekéntetes hejettes feőkapitány ur ijjel-nappal azon panaczkodik, hogy majd megszakadnak a sok munkába, a többi kapitány kollegái is minden ügyet oda küldöznek, oszt ha szól irté, hát még azoknak áll fejobb. Na de ilyet. Ha nem az irdekes, hogy milyen titokzatosan mennek ott a dógok, a *Vig Gyula* ur, hogy a légyfíreg se hallja, mi történik ü nálla dufla ajtót csináltatott a szobájára, ezenfelyül a bel-öt bévülről még félméteres vastagon luszörrel bepárnáztatta, a rossz nyelvek azt is mongyák, hogy ezt azir tette, hogy ne hallja mikor a tekéntetes fogalmazó urak tárgyalják a feleket.

Mer hogy vannak ott niha-niha czefra tárgyalások, a multkor is ippeg ott ólalkottam az *Erdéji Es-vány* fogalmazó ur szobálya körül, oszt fültanuja vótam, mikor *Szigeti Lulyza* komédiásné ténsasszony, aki a szénházban az öreg gorófnékat, meg a Debreczen a hódban a vin nőstiny gólya-jogászt adja, vót benn a fogalmazó ur előtt. A ténsasszony ugyanis összeszitta egy bajtársamat, amir az ü eselid it gyengéden rendre-utasította. Hatósági szemily megsértése miatt vót vádolva, oszt olyan esetepaté vót ott, a lármátul ugy rengett az egisz ipület, hogy mind odacsődült a tartalik az ablakra. Tiz fiskális nem vidte vóna ugy meg, mint ü maga magát. Oszt mikor a sok nyelvelisir tiz koronát szabott rá Erdéji tekéntetes fogalmazó ur, hát még aszt monta a ténsasszony: „Szerbucz neked igaz-ságszógáltatás.“ Oszt azt jelentette ki, hogy ü nem fizeti ki, a jó Isten fizesse meg, hát akkor leüli a huszonnygy órát, hát leülöm, ugy se poróbáltam aszt még feleli vissza, a lesz csak a tubák. Vannak ott niha ilyen csendes tárgyalások.

De van baj a biztos uraknál is, mer azonkívül, hogy egisz nap lótnak-futnak, most meg az a rendelet gyütt, hogy egyik közülök addig el nem mehet a hivatalbul, míg *Vig Gyula* bünyvági osztájfőnök ur ott van, tartozik ott strázsálni, pedig niha ijfil felé jár az idő, mikor hazamegy. Hallottam is, hogy álgják a *Jehovát* a rendelet miatt, hogy aszongyák 6 órakor vige a hivatalnak, akkor mehet mindenki haza, akinek pedig tecczik, ott maradhat, de ük mennek.

Hát pedig nem ugy van a biztos urak, ha erre a pájára atták magukat, hát tuggyák meg, hogy a lend-örsig ijjel-nappal szógálatban van, ha baj van, iczaka ipp ugy talpra kell állni, mint nappal, nem olyan hivatal a mienk, mint a városházi uraké, azir hogy mi mostoha gyermekei vagyunk a tekéntetes Tanácsnak, a bizottsesági közgyülésnek, meg a városi pógárságnak.

Szó sincs rula, engedelmeskettek a felsőbb rendeletnek a biztos urak, bár szigygyák irté Mihályi felügyelő urat, mer hogy az ü szele vót ez is, így ü hamarébb hazamehet ebítelni, meg vacsorálni. Hát hadd mennjik. Aszondom.

* ur Slágerei.

— Hogy vagy Hejzeg?
 — Beteg vagyok.
 — Mi a bajod?
 — Ne kérdezd, ha' jegyezd diktálom az összbajaimat:
 — Időnkénti szaggatások a lábakban, rekte köszvény,
 osztásszülte merevség az ujakban,
 kronikus petyhüdség, állandó álmatlanság az éjjeli órákban
 kiolthatlan szomj, álképzetek és hamis vágycak,
 a füldobhártya oly foku meggyöngülése, hogy a tekintetes
 megszólításra nem is reagál.

De hagyjatok békén utálom a szegény embert.

Nyugalom után édes a munka.

— Nákó te az éjszaka megint nem aludtál. Aludni? hát
 a magas sir mire való, majd alszunk ott eleget.

Találkoztam a kis *Paulával* ma az utcán, hirtelenében
 nem ismertem fel s nem köszöntem neki. Hogy nekem mindenben
 renonszot kell adni.

Kérditek mit tartok az angolokról, olyanok mint a mi
 tótjaink. Nekik is megvan a maguk Czilije; és kezükben a kép-
 vel vakon kiáltják, hogy jöhet az ellenség.

Isten ugyse, hogy fáj a gyomrom attól a ruthen beszéd-
 től. A kormány elküldte biztosát egy nagy fazék édes tejjel, hogy
 adja be a Munkácsiaknak. Rosz kézre bizta. A kormánybiztos
 ur régtől fogva híres volt arról, hogy kezelésében a legedesebb
 tej is savóvá válik. (Haszt Egan-ef.)

A minap a londoni angol biblia terjesztő társaság meg-
 választott dísztagjának, a biblia fogyasztása és forgatása körüli
 hervadhatlan érdemeim elismer seül. Vissza küldtem a diplomát,
 mert mit ér a magas diploma, ha az ember nem tud egy jó
 hetesre szert tenni.

Nehéz pálya ez a mi pályánk. Mindig a számtan, mindig
 a literatura. Kevés pihenő óráimat is országos kérdések gyakor-
 lati kidolgozásával kell töltenem. Most épen „a hazai pezsgő
 fogyasztása” van napi renden.

Órül a lelkem, hogy anynyi a fiscális ennél a
 fehér asztalnál. Eddig azt hittem, hogy ez a velem
 ellenséges társadalom a cliensek zsirján hizik s most
 látom, hogy a Korona-sör is egyik hizlaló eleme. Az
 igaz, hogy ez a sör csak azt a szomjuságot oltja, a
 mit a délelőtti *pör-költ*.

Mindig szerettem a magas téteket s a nagy tár-
 saságot, de azért legedesebbnek mindig a tété-á-tété-t
 tartottam.

Szinház.

A görög rabszolga!

Ez asztán a kassadarab
 Teli páholy, teli zártszék
 Zsufolt erkély, zsufolt karz t
 És amellet — 60 pótszék.

Egy vén nimet aki pedig,
 Meglátta a kicsi *Irist!*
 Így sóhajtott szemfogatva.
 „Ja, iveisz nit recht, vie mir iszt!”

Node van-e lény a földön,
 Ki a színházba nem jár;
 Mikor tudja jó előre,
 Hogy a *trikó* dominál!

Csakis hideg márványkőből;
 Kell, hogy legyen az *Amor*
 A kit *Antonia* mellett;
 El nem ragad heves mámor!

Keble tágul, szive dobban
 Egész teste megremeg!
 Ott a „Görög rabszolgában“
 Láthat *trikót* s egyebet!

S végül ott a *karszemélyzet*
 Azaz, hogy a *nőikar*
 Milyen *vállak*, milyen *lábak!*
 S mennyi sok szép *női — kar!*

Ott van mindjárt a kis *Spázi*
 No az aztán *ohne Gspasi*
 Oly gyönyörű egy alak
 Hogy előtte *le kalap*.

S hogy ugrálnak, hogy tánczolnak,
 Egyre látszik a *trikó!*
 Vannak kik tán mást is látnak,
 No de az csak *Vizió!*

Saff.

Fáy Flóra mint állatszelistő, oly kosztümben
 jelent meg a szinpadon, mely a legjámorabb férjben
 is felebresztette az emberben szunyadozó *állatot*. Ej!
 Hányan szerettek volna bejutni a fess *Flóra* ketre-
 czébe, de ennek szük volta miatt oda csak egy juthat
 be és ez is csak úgy, ha állva marad, ezen technikai
 akadály következtében, a darab végképen lekerül a
 műsorról.

Sulamith, a zsidó opera még mindig nagy érdek-
 lődés mellet került színre. Az érdeklődés érhető is,
 mert izraelita polgártársaink csakis ezuttal hallhatják
 a „Kol-Nidre“-t anélkül, hogy utána 24 órán át böj-
 töltniök kellene.

A görög rabszolga utóbbi zsufolt házai is azt
 igazolták, hogy nem annyira a *herczegnő* vonz, mint
 a *szobaleány*.

És az *Aranyosi tata* kassza raportja szerint a
 görög rabszolga dala többet ér a — Himfi dalainál.

dr. Á. B. mint C. bérlő aláírásokat gyűjt egy
 kérvényhez, melyben arra kéri *Komjáthy* igazgatót,
 hogy C. bérletben a *Sulamithon*, *Görögrabszolgán*
 és *Kis Lordon* kívül más darabokat színre ne hozzon.
 Az Á. B. mint C. kérvényére a *Direktor* röviden
Angelottiné e kedves dalával fog válaszolni: *Jaj!*
be nehéz ez az A. B. C.

Nem lehet.

Ügyvéd: Ennek a pörnek a kimenetele nagyon kétes. Nem is ajánlom, hogy mindjárt belekezdjünk. Ne tegyen panaszt még ma, mikor ugysis izgatott. Gondolja meg a dolgot és aludjon rá előbb egyet.

A fél: Azt nem tehetem.

Ügyvéd: Már miért nem?

A fél: Mert éjjeli ór vagyok!

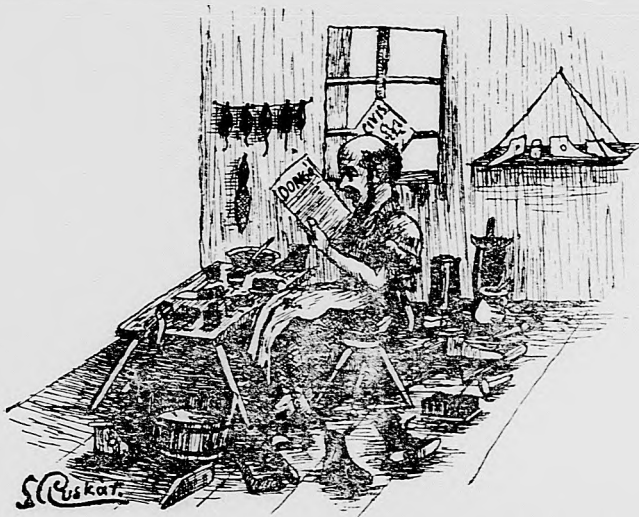
Parancs szerint.

Bíró: Elfogatáskor miért mondott álnevet a rendőrség előtt?

Csavargó: Mert édesanyám szigoruan meghagyta, hogy tartsam a nevemet *tisztán*.

Értelmes Balázs

külsősori lábbeli készítő hazafias tünődései,

Ha városunk multját össze hasonlítván a jele-
nettel, arra a szilárd és kemény meggyőződésre
jutok, hogy Debreczen városa nem volt hanem lesz.
Mert tagadhatatlan, sőt őszinteségi bevallomási szem-
pontból kiindulván meddő igazságon alapuló valóság
az, hogy *Simonffy* Imre császári és királyi tanács-
kozási polgármester ur ő nagysága tevékeny munkás-
ságot fejlesztett ki városunk ügyeinek fellendüléseti
hirnevességében. Ergó, barátságosan üdvözlöm őt s
mint bizottsági tag jelölt szíves támogatásomról bizto-
sítom most is mindenkorra.

Tovább menvén a közügyek hovatovábbi érdek-
lődésében, profécziális elismeréssel kell hogy szóljak
Aczél Géza tekintetes városi főmérnök urról is, kit
nem egyszer kétszer volt szerencsém látni a nyáron
meglepő gyorsasággal végig biciklizni városunk te-
rein es az intelgencziális uri hölgyetegektől ellepett
bulekváron. Ha valaki, úgy ő megérdemli a gypjas
aranykeresztet. No de irni is fogok ügyében *Szél*
Kálmán igen tisztelt rokonomhoz. Mäskülönben a na-
pokban a főispán ur öméltóságát is felkeresendem, hogy
városunk kereskedelmi forgalmát illetőleg behatóan
tanácskozzak vele.

Nézetem szerint ez ügyben direkte kell eljárni.
Például a nagytemplomot okvetlen le kell bontani, s
helyébe amerikai czeplő géppel a vasuti indóházat
kell ide továbbítani. Így feltétlenül hasonló lesz váro-
sunk Londonyhoz vagy Csicsgágohoz. Ez oly eszme,
mi hatalmas lökést adand városunk kereskedelmének.

Hogy Debreczen városa nem volt, hanem lesz,
azt abból következtetvén, hogy tegnap délután olyan
valamit láttam, mi teljes bensőmet szent feszülettel
tölté be.

Tegnap délután ugyanis a napam asszony sirját
látogattam meg a Kossuth utcai temetőben, mikor
közvetlenül családi sirhalmaim mellett egy lolczán két
alakot pillanték meg. Jobban szemügyre vévén a két
alakot, öröm sikoltás tört ki belőlem. A két alak ugya-
nis nem volt más, mint *Óry* Mi ály és *Márk* Endre
szeretett jövődöbeli bizottsági tag pajtásaim. Ott ültek
ők szorosán egymás mellett, jó barátsági szimphatériai
mosolygások között. egymás nyakát át fogván dudolták
eme ismert nótát: „Szomorú füz hervadt lombja“ ... stb.

Oh ez olyan látomány volt, mi ilyen szavakat
csalt ajakamra: Debreczen városa nem volt, hanem
lesz. Ergó, *Koszorús* Kálmán löbizottsági elnök urat a
magyarok Istene sokáig éltesse. — Eljen *Váczy* János
tekintetes ur. Eljen *Óry* Mihály nemzeti gazd' uram
eljen *Márk* Endre ügyvéd ur. Az örök világosság
fényeskedjék neki.

Transzváli népdalok.

Sir egy kis lány a Tugela partján
Mert elhagyta az angol őt csalján
Ne sirj kis lány olyan keservesen
Visszahozzák a burok vizesen.

De szeretnék Lady-Smithbe menni
Krokodilus tojásokat enni
Beleusznám burok hálójába
Megennék egy angolt vacsorára.

Makfekingben a nap már leszállott
Krüger elnök kitette a hálót
Ugy potyog az anglius beléje
Mint szilvamag a lekváros lébe.

Lady-Smithben elfogyott a víz is
Kiűtött már ottan a nagy krízis
Buller bácsi nem tud hozzáférni
Harmadszor kell csokoládét kérni.

Mürimgyár.

Lelkem meddig tart ez örök készület
Hogy nálunk gyermek örökké szület.

Nagy volt a lábomon a keléscm
Nehéz volt a járásom, kelésem.
Nem hallották ekkor énekelésem
Mig ki nem vágтам én e kelésem.

Nem tudod még kedves Emma
Elhagyott a kedvesem ma.

Követteled vajh mi jusson
Hogy pénz teneked is jusson

Miért tettél lóvá Sára
Hogy kimégy a lóvásárra,

Miniatur dr.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Tenni kék a lúnak, ugy magamba, mir azír, mer tennap reggel úta nagy bütyke van. Hogy osztán se szina, se ízik, de semminimü gezemicze nem tanálta tódott az udvaromon, meg oszt a torzsa fejü Dübbenes szomszéd is távoj rakatta az őszszel a bogját a be renátúl, hát mit vót mit tenni, lerántottam a vaczok-rúl az ócska sürgyét, vittem az ólba, azut a lú elibe borítottam belöle a szalmát, akkit harmadivi tett bele az annyok. Ugy falta, akár csak önnön magaim a pe-senye húst, ha másnál vagyok vendígsígbé. Ahogy ropogtattya, én meg nízem, hát ehen szalad kifelé az asszony, oszt ordittya riva: „Jaj, deg vín bolon kend, mi csinált mán kend, aggya ide kend a pízemet!... Jaaahaaajj!!“ Még a haját is tipte, ammi kicsi van.

Níííí... te, így magamba, e mebolondúlt, vagy bo-zorkánynyá változott, megfelhöztem tülle, ojan pocsik vót. Ha pápista vónék, még keresztet is vetettem vóna magamra. De ahogy azut láttam, hogy se tüzet nem okád, se a nyavaja nem töri, hát ódalba mertem osztán vágni.

Teeeeee... a paczal teriesce bé a szádat — mondok neki hitvesi intíssel — tán megsántult benned a lílek, hogy ijen fonákul tejesited a szavazatot; micsoda píz keresel?

Jaj! mán csak megmondom, — aszongya riva — hogy hat pengő meg ngy karajezárom vót a kik estirimfli szárba, oszt a surgyéba dugtam kend elől, hogy meg ne igya, most meg ehen van la: kend megíteti a lúval.

Híííínye... asztat a ragyogó Szempéterit az butuj fejednek, akki a ránczot a kipedre rakta — mondok — megájj, hát te így lopol engem? Avval puff, a kontya környikín, de azut nem nyultam tovább hozzá.

hanem hántam ízibe szíjjel a szalmát, hogy hátha meg-vóna még a píz? Vót fízkes fekit, dehogy vót, mán akkorra megette a lú mindenestül. Csak ekkis sallang csüngött a szája szilin az estirimflibül, a píz belől került.

Hát osztán te, mijen píz vót a, dögöjj meg, kér-dem tülle megjuhászodva? Aszongya, egy öt pengős bangó, meg két korona, aut ngy píz. Na az öt pengőnek akkor lüttek, hanem a többit kigusztálom — így magamba. Aval előttam a lovat a jászoltul, hogy meg ne zabájjik, oszt mentem velle egyenest a kulacos Tót komám kocsmájába. a Pukkantóba, bevezettem ott az udvarra, oszt mekkötöttem a kútágasho. Magam meg belől kerültem, oszt kikirtem két féllitrit. Csúszott az ital, mér azír, mer hogy nem vót rajta görcs, meg oszt potya — mondok magamba — a lú fizeti most az árát.

Oda vetődött osztán nem sokára Suba sógor is rendes szokása szerint, meg azut a szopornyikás Gyikó, a fere nyaku Guruczi, a felszemü Gyökös, legvigül a gacsos Varga.

Csak iszogatunk, csak nyejjük az italt, eczzer elkezd a gacsos Varga diesekedni, ahogy szokta, hogy aszongya mámma ötven pengőt nyert a sárga lován, akkit a mult kedden vett. Ki is vette az ötvenest a lajbi zsebbül, oszt megmutatta.

Na, mondok, az én lovam, a Nyalka többet ír annál, nem annám azír az ötvenesír, még ha ráadásba kiegyenesedne is a lábod.

Miesoda röhögist tettek erre, a felszemü Gyökös még a mécesest is elfütta, ojan szuszszal toszult ki belöle a röhej.

Hogy az én lovam többet ír egy ötvenesnél, mind csak ezen mulatott, oszt fogta a hasát; csak a szo-pornyikás Gyikó nem, mir azír, hogy neki nincs hasa.

Na megájjatok — mondok — maj nem röhögtök tik mingyá, gyertek csak ki velle az udvarra, elhoz-tam a lovat, nizzítek környül. Meggyújtottam az elfütt mécesest, avval vezettem őket kifelé, jöttek utánam.

Hász! nem mondom, hogy a lú maga valami mu-tatós lett vóna, hanem a környike, a tette meg; mer ahogy ott csúfojják a szeginy jószágot, hát eczzer csak látom én, hogy a fere nyaku Guruczi felódalt lekaj-szul, oszt felvesz valamit a fődrül, Mán maj hogy zsebre nem vágta, alig tuttam elkapni a kezit. Mondok: hocca csak asztat a píz, akkit felvettél, a lovam kamatolta aszt nekem, van itt még több is. Id atta, mert kítelen vót velle, mán hogy elvettem tülle.

Mind nagyot nízett a czimborájim, kesztik a píz keresni szorgalmatosan, de nem került elő több, csak még egy píz.

Na gyertek be, mondok, igyunk, azut maj kísöb-bet megint jöjjünk ki; lesz píz!

Csakugyan ugy is lett; egy jó fertáj mulva mán a másik korona is ott vót a tett hejjen a 3 pizzel egygyütt Csak tátva maratt a szeme, szája a sok vas-tag fülűnek erre a szíp látványos jelenísre.

Na, mondok büszkén, ugýtok, hogy eccsak a lú? Mán ez ezután minditig így szok tenni.

leggyorsabb és legkifogástalanabb **tisztítása**

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

BÁLI TOILETTEK

Aszongya a gacsos Varga: „Hát oszt hun tanulta ez esztet?”

Hát ide fülejj, mondok neki! Ugy vót a, hogy az osztrák-magyar bankho vittem egy félőfát, oszt a szóga ípp akkor hozott ki az hévatalbul két abrakos tarisznya koronát, meg tallért, mondok neki egisz tisztelettel: mutassa meg, hajja, osztrák szóga, vagy ki a fene! hannizek belé, ússe látott még a szemejim annyi pizt egy rakáson!

Megmutatta. Igen, de a lú meg aszt kipzelte, hogy valami jóféle abrak, oszt ü is megnizte; oszt belé akart falni, de ahogy látta, hogy nem böndöbe való, hát megfelhődzött tülle, de azir csak nizte, ojan sokájig nizte, hogy no! Hát tucygyák kentek, mi történt? A sok pizt a lovat meghippityizálta, oszt azúta asztat hiszi, hogy az ü hasa az osztrák-magyar bank, oszténg azúta így hozogattya forgalonyba az aprópizt. Így van e tisz-tára. Mán én ezután ebbül ilek.

Csak nizek osztán erre négyen ötfelé. A gacsos Varga elkezte a torkát köszörülni, oszt aszonta, hogy: ezüühühühü!

Na bementünk mes meg a kocsmába, oszt ittunk. Ecczer aszongya a gacsos Varga: „Niii adok azir a lúir 30 pengőt, kend ússe tucygya annak gongyát viselni, megdöglik a kennél egy hét alatt!”

Hallga be jó! — mondok. Ugyi, szeretnéd esztet az eleven piztárt. Nem eladó.

Aval csak benyul a lajbi zsebbe, oszt kiveszi az ötvenest, nyomja egyenest a markomba. Mán ezir csak id' aggya? Nem én, — mondok. Megmakaesitotam magamat.

Adok még rá öt pengőt, aszongya. Keztem hajlikon lenni, mondok: hatvanir elődhatod. Kivágta.

Én meg zebre vágtam. Hászén, ha ü ilyen nagy marha, én arrúl nem tehetek. Kiment osztán rögtön lesni a piztár-nyitást. Én meg elszeleltem azonos módon, filtem, hogy kijózanodik, mentem egyenest haza a pizzel, oszt egy zokszót se szóllottam az aszonnak, hanem lefeküdtem bikivel.

Rébusz.

S	szerecsen	szere en
	szér	szér
S		szere en
		szér

A „Dongó” 6-ik számában közölt talányok megfejtése:

1. *Hallhatatlanság.*
2. *Köd előttem, köd utánnam.*

Dongó üzenetei.

N. A. Ilyen alakban nem használhatjuk. Látogasson meg bennünket. L. Jönni fog, de ebből a számból kiszorult.

Dr. Némó. Köszönjük. Mint láthatja valamennyit felhasználtuk. Várjuk a kilátásba helyezett több és külön szállítmányt. Ezekre sines panasz.

Nyikorog a csizmám. [Dal.] Állítsa olajos papirosra, akkor nem nyikorog s ha nem nyikorog, ne írjon róla verset. Vannak sokkal derekabb csizmák is a világűrben, mint az önéi s még sem irnak róluk költeményt.

Á. Z. Tirpákia. Nagyon ügyes, szívesen közöljük, de hosszú s e miatt még nem szoríthatunk neki helyet. A legközelebbi számban feltétlenül hozzuk.

**Női és gyermek felöltők, Szörme áruk,
Blouzok, gyermek ruhák, női kalapok,**

e hó végéig legolcsóbb árakban

kaphatók a

PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

DEBRECZEN, A FŐPOSTA MELLETT.

**Nagy raktár béli belépők és virág
ujdonságokban.**

MIHALOVITS I.

gyógyszertára a „Kigyó”-hoz Debreczen.

Harmat-Créme

a legjobb arczszépítő és bőrápoló kenőes.

A „Harmat-Créme” egy teljesen ártalmatlan (ólom- és higanymentes) nem zsírozó, habszerű szépítő-szer, mely a bőre kenve annak üdőséget, lágyaságot, finomságot, szép hamvasságot kölcsönöz s hosszú időre megóvja az arczot a megránczosodástól. A bőre teljesen felszívódván, nem hagy ennek felületén semmi zsírosságot, minélfogva nappal is használható. Nem teszi fényessé az arczot, de fehéríti azt. Énnélfogva felülmul minden készítményt. Kiváló eredménnyel használható a bőr minden tisztátalanságainál, minők a vörösség, májfolt, sömör, szepő, apró pattanások, bőratkák, mitesszerek, továbbá jól használ bőrrpedéseknel, hámlásnál, valamint napégette vagy szélkifújta arcznál és kéznél.

A „Harmat-Créme” használatánál az arcz szépsége, ifúságot jellemző hamvassága, síkos puhasága, üdősége igen-igen sokáig megőrizhető, anélkül, hogy az a szervezetre legesekélyebb káros befolyást gyakorolna.

1 tégely ára 1 korona. Hozzávaló „Harmat-szappan” 1 darab 35 kr.

Dusan felszerelt raktár mindennemű bel- és külföldi gyógyszer-különlegességekből.

SZÉKELY JENŐ ÉS TÁRSA Piacz, Biedermann-palota.

Buchwald Elek csász. és kir. udvari szállító elhalálozása folytán, a hagyatékához tartozó **összes férfi és női czipőket** megvettem és

feltünő olcsó árban árusítom ki.

Ritkán kínálkozik a közönségnek olyan kedvező alkalom, hogy **csakis kiválóan finom minőségű czipőket** olyan olcsón vásárolhasson, mint ez alkalommal.

Finom férfi ing 80 kr.

Kedvező vétel folytán abban a helyzetben vagyok, hogy

nagy mennyiségű finom férfi inget árusítok ki **80 krtól** feljebbi árban, melyeknek rendes bolti ára 2.20 és 2 frt 50 kr.

Gallérok darabja 10 kr.

Ezeket kívül finom **selyem nyakkendők, esőernyők** és **miedereket igen olcsó árak mellett** árusítok el.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.